

**Примітки до фінансової звітності ТзОВ «Фінансова компанія «Кредит-капітал»
станом на 31.12.2019 р.**

1. Організація

Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «КРЕДИТ-КАПІТАЛ» засноване 25.07.2007р. Основними видами діяльності, якими займається Підприємство, є:

- надання позик;
- факторинг;
- надання фінансових кредитів за рахунок власних коштів;

Підприємство для здійснення своєї діяльності отримало відповідний статус фінансової компанії та необхідну ліцензію в порядку, встановленому чинним законодавством України.

Підприємство знаходиться за адресою Україна, м. Львів, вул. Смаль Стоцького 1, коп..28.

Працюючих 135 осіб відповідно на 31.12.2019р.

Станом на 31.12.2018 р. та 31.12.2019р. засновниками Підприємства є:

Учасник	31.12.2019 р.	31.12.2018 р.
	грн.	грн.
ТзОВ «КУА «Прімоколект-Капітал»	4 814 781,08	4 814 737,89
PCOLLECT HOLDING LIMITED	4 656 052,03	4 656 052,03
ТзОВ «Прімоколект. Центр грошових вимог»	-	-
ЗНВПФ «ПРИМОКОЛЕКТ ВЕНЧУРНИЙ ФОНД-1» (ЄДРІСІ 2331551)	1 111 103,33	1 111 103,33

2. Основа надання інформації

Фінансова звітність підприємства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків підприємства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності підприємства за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2019 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена ТзОВ «ФК»Кредит-капітал» фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2019 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності підприємство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічають вимогам МСФЗ

Фінансова звітність надана у тисячах українських гривень.

Фінансова звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності складається на основі бухгалтерських записів згідно з українським законодавством шляхом трансформації із внесенням відповідних коригувань.

Фінансова звітність підготована на основі принципу безперервності діяльності, який передбачає реалізацію активів і виконання зобов'язань у ході звичайної діяльності.

Фінансова звітність включає:

1. Баланс
2. Звіт про фінансові результати
3. Звіт про рух грошових коштів
4. Звіт про власний капітал
5. Примітки до фінансової звітності за 2019 рік, стислий виклад облікових політик та інша пояснювальна інформація

3. Нові стандарти, що набули чинності з 1 січня 2019 року

МСФЗ 16 «Оренда» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2019 року. Стандарт замінює МСБО 17 «Оренда», Тлумачення КТМФЗ 4 «Визначення наявності в договорі ознак оренди», Тлумачення ПКТ 15 «Операційна оренда – заохочення» та Роз'яснення ПКТ 27 «Оцінка сутності операцій, які мають юридичну форму угоди про оренду». МСФЗ 16 встановлює принципи визнання, оцінки, подання і розкриття інформації про оренду та вимагає, щоб орендарі відображали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі, аналогічно до порядку обліку, передбаченому в МСБО 17 для фінансової оренди. Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів – щодо оренди активів з низькою вартістю (наприклад, персональних комп'ютерів) і короткострокової оренди (тобто оренди зі строком не більше 12 місяців). На дату початку оренди орендар визнаватиме зобов'язання щодо орендних платежів (тобто зобов'язання з оренди), а також актив, що представляє право користування базовим активом протягом строку оренди (тобто актив у формі права користування). Орендарі будуть зобов'язані визнавати відсоткові витрати за зобов'язанням з оренди окремо від витрат з амортизації активу у формі права користування. Орендарі також повинні будуть переоцінювати зобов'язання з оренди при настанні певної події (наприклад, зміни строків оренди, зміни майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів). У більшості випадків орендар враховуватиме суми переоцінки зобов'язання з оренди в якості коригування активу у формі права користування. Порядок обліку для орендодавців, відповідно до МСФЗ 16, практично не зміниться, порівняно з чинними вимогами МСБО 17. Орендодавці продовжуватимуть класифікувати оренду, використовуючи ті самі принципи класифікації, що й у МСБО 17, виділяючи при цьому два види оренди: операційну та фінансову.

4. Використання оцінок та припущень

У ході підготовки фінансової звітності Підприємство робить оцінки та припущення, що впливають на показники фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях. Фактичні результати можуть відрізнитись від таких оцінок. Оцінки, які особливо чутливі до змін, стосуються справедливої вартості фінансових активів.

5. Функціональна валюта

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

6. Економічне середовище.

Підприємство здійснює свою основну діяльність на території України. Закони та нормативні акти, які впливають на операційне середовище в Україні, можуть швидко змінюватись. Подальший економічний розвиток залежить від спектру ефективних заходів, які вживаються українським Урядом, а також інших подій, які перебувають поза зоною впливу Підприємства. Майбутнє спрямування економічної політики з боку українського Уряду може мати вплив на реалізацію активів Підприємства, а також на здатність Підприємства сплачувати заборгованість згідно строків погашення.

Керівництво Підприємства провело найкращу оцінку щодо можливості реалізації та класифікації визнаних активів, а також повноти визнаних зобов'язань. Однак Підприємство перебуває під впливом нестабільності, вказаної вище.

7. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність підприємства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби підприємство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

Здатність підприємства реалізовувати свої активи, а також її діяльність в майбутньому можуть бути схильні до значного впливу поточної і майбутньої економічної ситуації в країні. Фінансова звітність, що додається, не містить коригувань, необхідних у тому випадку, якщо б підприємство не могло продовжувати свою діяльність відповідно до принципу безперервності діяльності.

8. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність підприємства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником підприємства 25 лютого 2020 року. Ні учасники підприємства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

9. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2019 року.

10. Загальні положення щодо облікових політик

10.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика підприємства розроблена та затверджена його керівництвом відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який застосовується підприємством раніше дати набуття чинності.

Облікову політику застосовано ретроспективно та розбіжностей у фінансових показниках не виявлено.

10.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Підприємство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

10.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Підприємства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

10.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методи "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Проте, оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 7.2, 7.4, 7.5 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів підприємства.

11 . Облікові політики щодо фінансових інструментів

Визнання та оцінка фінансових інструментів

Фінансові активи

Згідно з МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» (далі - МСФЗ 9) під час первісного визнання фінансового активу він оцінюється за справедливою вартістю. Справедливою вартістю фінансового інструмента при первісному визнанні є - ціна операції.

Фінансовий актив визнається тоді, коли підприємство стає стороною контрактних положень щодо цього інструмента (параграф 3.1.1 МСФЗ 9).

Коли фінансовий актив вперше визнається в активах підприємства, він класифікується відповідно до параграфів 4.1.1 – 4.1.5 МСФЗ 9.

Фінансові активи, що перебувають в активах підприємства, класифікуються як такі, що оцінюються у подальшому:

- за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- за амортизованою собівартістю, якщо виникають умови, передбачені параграфом 4.1.2 МСФЗ 9

Фінансові активи класифікуються, як такі, що у подальшому оцінюються за амортизованою собівартістю або справедливою вартістю на основі моделі бізнесу для управління фінансовими активами (параграф Б4.1.1 МСФЗ 9). Класифікація проводиться в момент первісного визнання фінансового активу.

Витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання фінансового активу, не включаються до їх вартості при первісній оцінці для фінансових активів, які

класифікуються як такі, що оцінюються за справедливою вартістю, а визнаються у складі прибутку або збитку.

Найкращим свідченням справедливої вартості фінансового інструменту при первісному визнанні зазвичай є ціна операції (тобто справедлива вартість винагороди) (параграф Б5.1.2А МСФЗ 9).

Визначаючи, чи дорівнює справедлива вартість при первісному визнанні ціні операції, потрібно брати до уваги чинники, характерні для цієї операції та для активу (параграф Б 4 МСФЗ 13). Наприклад, ціна операції може не представляти справедливої вартості активу чи зобов'язання при первісному визнанні, якщо є будь-яка з таких умов (за наявності):

а) це операція між зв'язаними сторонами, хоча ціна в операції зі зв'язаною стороною може бути використана як вхідне дане для оцінки справедливої вартості, якщо є свідчення того, що операція була здійснена на ринкових умовах;

б) операція відбувається під тиском, або продавець вимушений прийняти ціну в операції. Наприклад, це може бути у випадку, коли продавець зазнає фінансових труднощів;

в) одиниця обліку, представлена ціною операції, відрізняється від одиниці обліку для активу або зобов'язання, оціненого за справедливою вартістю. Наприклад, це може бути у випадку, якщо ціна операції включає витрати на операцію;

г) ринок, на якому відбувається операція, відрізняється від основного ринку (чи найсприятливішого ринку).

Якщо визначено, що ціна операції не відповідає справедливій вартості фінансового інструмента, то такий інструмент обліковується на цю дату таким чином (параграф Б5.1.2А МСФЗ 9):

а) за справедливою вартістю, яка підтверджується ціною котирування (біржовим курсом) на активному ринку для ідентичного активу або зобов'язання (тобто вхідними даними 1 рівня), або побудована за методикою оцінювання, яка використовує тільки дані відкритих ринків. Якщо відповідних відкритих даних немає, що передбачається в ситуаціях коли діяльність ринку для активу або зобов'язання на дату оцінки незначна, або її взагалі немає, слід використовувати закриті вхідні дані для оцінки справедливої вартості. Підприємство визнає різницю між справедливою вартістю при первісному визнанні та ціною операції як прибуток або збиток;

б) в усіх інших випадках, за справедливою вартістю, з урахуванням коригування на відстрочення різниці між справедливою вартістю при первісному визнанні та ціною операції. Після первісного визнання підприємство визнає таку відстрочену різницю як прибуток або збиток лише якщо вона виникає внаслідок зміни чинника (у тому числі чинника часу), який учасники ринку враховували б при визначенні ціни активу або зобов'язання.

При застосуванні обліку за датою розрахунку при первісному визнанні будь-яка зміна справедливої вартості активу, який має бути одержаний протягом періоду від дати операції до дати розрахунку визнається у прибутку чи збитку для активів, класифікованих як фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку. Для активів, що обліковуються за амортизованою собівартістю зміну вартості не визнають (параграф Б 3.1.6 МСФЗ 9).

12. Основні принципи бухгалтерського обліку

12.1 Основні засоби

Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом з використанням таких щорічних норм:

будівлі - 2 %;
машини та обладнання - 7-15%;
транспортні засоби - 17 -20%;
меблі - 20 - 33%;
інші - 14 - 50%.

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу. 5.6 Порогом суттєвості з метою відображення переоцінки основних засобів вважається величина, що дорівнює 10-відсотковому відхиленню залишкової вартості об'єктів обліку від їх справедливої вартості.

12.2 Нематеріальні активи

Облік нематеріальних активів ведеться згідно з МСБО 38 «Нематеріальні активи». Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація

нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу з використанням щорічної норми 33%. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

Порогом суттєвості з метою відображення переоцінки нематеріальних активів вважається величина, що дорівнює 10-відсотковому відхиленню залишкової вартості об'єктів обліку від їх справедливої вартості.

При вибутті об'єктів нематеріальних активів, які раніше були переоцінені, перевищення сум попередніх дооцінок над сумою попередніх уцінок залишкової вартості цього об'єкта нематеріальних активів включається до складу нерозподіленого прибутку з одночасним зменшенням додаткового капіталу.

12.3 Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Підприємство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Підприємство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з іншим стандартом. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Підприємство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

12.4 Запаси

Первісну вартість запасів, придбаних за плату, визначати за собівартістю запасів, а запасів, виготовлених власними силами підприємства, – згідно з МСБО (IAS) 2 «Запаси». Запаси визнаються активом, якщо існує ймовірність того, що підприємство отримає в майбутньому економічні вигоди, пов'язані з їх використанням, та їх вартість може бути достовірно визначена. Одиницею Бухгалтерського обліку запасів потрібно вважати їх найменування.

Придбані (отримані) або вироблені запаси зараховуються на баланс підприємства за первісною вартістю.

Транспортно-заготівельні витрати включаються до собівартості придбаних запасів.

При відпуску запасів у виробництво, з виробництва, у продаж та іншому вибутті оцінка їх здійснюється за методом собівартості перших за часом надходження (ФІФО).

Запаси, які в майбутньому не приносять підприємству економічної користі, визнаються неліквідними та списуються з активів згідно з актом річної інвентаризації.

Вартість малоцінних та швидкозношуваних предметів, що передані в експлуатацію, виключається зі складу активів (списується з балансу) з подальшою організацією оперативного кількісного обліку таких предметів за місцями експлуатації і відповідальними особами протягом строку їх фактичного використання.

Чиста вартість реалізації – попередньо оцінена ціна продажу у звичайному ході бізнесу мінус попередньо оцінені витрати на завершення та попередньо оцінені витрати, необхідні для здійснення продажу.

12.5 Визнання та оцінка фінансових інструментів

Підприємство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання, коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента.

Підприємство визнає такі категорії фінансових інструментів:

- Фінансовий актив, доступний для продажу;
- Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- Дебіторська заборгованість;
- Торговельна та інша кредиторська заборгованість;

Фінансові активи Підприємства включають грошові кошти та їх еквіваленти, придбані борги та торговельну та іншу дебіторську заборгованість.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Підприємство оцінює їх за справедливою вартістю плюс операційні витрати, які прямо відносяться до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання

Фінансові активи, доступні для продажу, після первісного визнання Підприємство оцінює їх за справедливою вартістю. Результати від зміни справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу визнаються прямо у власному капіталі з відображенням у звіті про зміни у власному капіталі, за винятком збитків від зменшення корисності та збитків від іноземної валюти, доки визнання фінансового активу не буде припинено, коли кумулятивний прибуток або збиток, визнаний раніше у власному капіталі, слід визнавати у прибутку чи збитку. Якщо існує об'єктивне свідчення зменшення корисності фінансового активу, доступного для продажу, сума кумулятивного збитку виключається з власного капіталу й визнається у прибутку чи збитку.

Фінансові активи, облік яких регулюється МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», класифікуються як фінансові активи по справедливій вартості через прибутки і збитки, позики і дебіторська заборгованість, інвестиції, що утримуються до погашення, фінансові активи, наявні для продажу або деривативи, які використовуються як інструменти хеджування. Товариство визначає класифікацію його фінансових активів при початковому визнанні.

Усі фінансові активи спочатку визнаються по справедливій вартості плюс витрати, які прямо відносяться до операції придбання.

Фінансові активи підприємства включають грошові кошти та їх еквіваленти, придбані кредитні портфелі, а також дебіторську та іншу заборгованість.

Подальша оцінка

Наступне представлення фінансових активів залежить від їх класифікації:

Позики і дебіторська заборгованість – це недеривативні фінансові активи з фіксованими або наперед визначеними платежами, які не виставляються на активному ринку. Після початкової оцінки такі фінансові активи надалі обліковуються по амортизованій вартості з використанням ефективної процентної ставки за мінусом уцінки. Амортизована вартість визначається з врахуванням будь-якої премії або дисконту при придбанні та витрат, які є невід’ємною частиною ефективної процентної ставки. Амортизація за ефективною процентною ставкою включається у фінансовий дохід у прибутках і збитках. Збитки від знецінення визнаються як частина інших операційних витрат у прибутках і збитках.

- *Придбані кредитні портфелі* – складаються з портфелів протермінованих споживчих кредитів, придбаних за ціною, суттєво нижчою ніж їх номінальна вартість. Більшість придбаних боргів зазнали погіршення кредитної якості між датою їх виникнення та датою придбання Товариством. Тому ціна, сплачена за портфель, відображає очікування Товариства щодо можливості повернути повну суму боргів відповідно до кредитних умов по кожному боргу. Відповідно, придбані кредитні портфелі спочатку визнаються по справедливій вартості плюс витрати на здійснення операції з придбання. Для подальшого представлення придбаних кредитних портфелів, Товариство застосовує правила, як для фінансових активів, що оцінюються по справедливій вартості, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку Сума, сплачена за кредитний портфель, вважається його справедливою вартістю, оскільки транзакція здійснюється між незалежними обізнаними сторонами, що володіють достовірною інформацією.

Витрати на здійснення транзакції, що прямо відносяться до кожного придбаного кредитного портфеля, складаються переважно з витратами на інформування боржників, що здійснюється відповідно до вимог законодавства, та є немінучим у випадку зміни кредитора.

Дебіторська заборгованість первісно оцінюється за справедливою вартістю, в подальшому, якщо є об’єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів. Після первісного визнання довгострокова дебіторська заборгованість оцінюється за амортизованою собівартістю.

Кредити та дебіторська заборгованість включають в себе переважно кредити, дебіторську заборгованість за основною діяльністю та іншу дебіторську заборгованість, включаючи придбані кредити та векселі. Усі інші фінансові активи включені в категорію наявних для продажу.

12.6 .Фінансові зобов’язання

Початкове визнання

Фінансові зобов’язання, класифікуються як фінансові зобов’язання по справедливій вартості через прибутки і збитки, позики і кредиторська заборгованість, або деривативи, які використовуються як інструменти хеджування. Товариство визначає класифікацію його фінансових зобов’язань при початковому визнанні.

Усі фінансові зобов’язання визнаються спочатку за початковою вартістю за мінусом витрат, що прямо відносяться до здійснення транзакції, у випадку позик та кредиторської заборгованості. Фінансові зобов’язання Товариства включають кредиторську та іншу торгову заборгованість, які обліковуються за правилами, визначеними для позик та кредиторської заборгованості.

Подальша оцінка

Позики та кредиторська заборгованість

Після початкового визнання процентні позики надалі визнаються по амортизованій вартості з використанням ефективної процентної ставки. Прибутки і збитки визнаються, коли припиняється визнання зобов'язання, а також через процес амортизації за допомогою методу ефективної процентної ставки. Амортизована вартість розраховується з врахуванням будь-якого дисконту або премії при придбанні або витрат, які є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки. Амортизація за ефективною процентною ставкою включається у фінансові витрати у прибутках і збитках.

Взаємозалік фінансових інструментів

Взаємозалік фінансових активів і фінансових зобов'язань здійснюється і чистий залишок представляється у звітності тоді і тільки тоді, коли існує дійсне юридично обумовлене право на взаємозалік визнаних сум та є намір погасити їх на нетто основі або реалізувати активи і погасити зобов'язання одночасно.

Припинення визнання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи

Фінансовий актив (або, де доречно, частина фінансового активу чи група подібних фінансових активів) перестає визнаватись, коли:

- припиняється право отримувати грошові потоки від активу;
- Товариство передало свої права отримувати грошові потоки від активу або прийняло зобов'язання повністю передавати отримані грошові потоки без суттєвої затримки третій стороні за угодою, і якщо а) Товариство передало усі ризики та переваги володіння активом або б) Товариство не передало і не залишило усі ризики і вигоду володіння активом, але передало контроль над активом.

Коли Товариство передало право на отримання грошових потоків від активу або вступило в угоду, по якій не передало і не отримує ризики і вигоду від активу і не передало контроль над активом, актив визнається в тій мірі, в якій Товариство пов'язане з активом. У такому випадку Товариство також визнає зобов'язання. Переданий актив та пов'язане з ним зобов'язання оцінюються на основі, яка відображає права та обов'язки, яких набуло Товариство. Відношення до активу у формі гарантії щодо переданого активу оцінюється по меншій з балансової вартості активу та максимальному відшкодуванню, яке Товариство повинне було би виплатити.

Фінансові зобов'язання

Визнання фінансового зобов'язання припиняється, коли обов'язки по зобов'язанню виконані, скасовані або припинені. Коли існуюче зобов'язання замінюється іншим від того самого позичальника на суттєво інших умовах або умови існуючого зобов'язання суттєво змінені, такий обмін або зміна вважаються як припинення визнання початкового зобов'язання та визнання нового зобов'язання, а різниця між відповідними балансовими вартостями визнається у прибутках і збитках.

12.7 Дебіторська та кредиторська заборгованість

Визнання, класифікація та розкриття інформації щодо дебіторської заборгованості

здійснюється відповідно до МСФЗ 7 "Фінансові інструменти: розкриття", МСБО 1 «Подання фінансових звітів», МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання» та МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Товариство визнає дебіторську заборгованість у балансі, коли стає стороною контрактних зобов'язань і внаслідок цього має юридичне право отримувати грошові або інші цінності. Товариство визнає кредиторську заборгованість у балансі, коли стає стороною контрактних зобов'язань і внаслідок цього має юридичний обов'язок сплатити грошові кошти або надати інші цінності.

Дебіторська та кредиторська заборгованість поділяється на поточну та довгострокову. Поточна заборгованість – сума дебіторської або кредиторської заборгованості, яка буде погашена протягом 12 місяців з дати балансу.

Довгострокова заборгованість – сума дебіторської або кредиторської заборгованості фізичних та юридичних осіб, яка буде погашена після дванадцяти місяців з дати балансу. Товариство здійснює переказ частини довгострокової заборгованості до складу короткострокової, коли за умовами договору до погашення частини суми заборгованості залишається менше 365 днів.

Під час первісного визнання дебіторська заборгованість оцінюється за її справедливою вартістю плюс витрати на операцію, які прямо відносяться до фінансового активу.

Витрати за операцією - це додаткові витрати, що безпосередньо належать до придбання або вибуття фінансового активу і включають, крім іншого: винагороди агентам, консультантам, брокерам, біржам, а також невідшкодовані податки та збори.

Після первісного визнання довгострокову дебіторська заборгованість відображається в балансі за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, тобто за вартістю при первісному визнанні, мінус виплати основної суми, плюс (або мінус) накопичена амортизація будь-якої різниці між цією первісною сумою та сумою погашення із застосуванням методу ефективного відсотка та мінус будь-яке зменшення унаслідок зменшення корисності або неможливості отримання.

Сума погашення (NPV) за ефективною ставкою відсотка розраховується за формулою: де:

$$NPV = \sum_{t=0}^n \frac{CF_t}{(1 + R)^t}$$

n, t — кількість періодів часу;

CF – очікувана сума погашення;

R - ставка дисконтування (ефективна ставка відсотку).

При застосуванні методу ефективного відсотка в якості ефективної ставки відсотка використовуються ставка залучення Товариством овердрафту або кредитних коштів.

У випадку, якщо часові інтервали між контрактними платежами не є рівномірними, Товариство розраховує ставку дисконтування в розрахунку на один день та використовує в якості кількості періодів платежів кількість днів між датою визнання фінансового зобов'язання та строком його погашення.

Дисконтування довгострокової дебіторської заборгованості здійснюється 1 раз в квартал (станом на кінець кварталу).

Оцінка поточної дебіторської заборгованості ґрунтується на первісній (справедливій) вартості, якщо неможливо чітко визначити термін погашення такої заборгованості.

12.8 Облік грошових коштів та їх еквівалентів

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

12.9 Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Підприємство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, та існує ймовірність, що погашення зобов'язань вимагатиме вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язань.

12.10 Виплати працівникам

Підприємство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Підприємство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток – під час надання працівникам послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпустки.

Для оцінки короткострокових зобов'язань Підприємство не застосовує припущень та дисконтування.

12.11 Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;

б) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

в) суму доходу можна достовірно оцінити;

г) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

та

г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

Доходи майбутніх періодів відображаються у тому випадку, коли сума доходів нарахована в поточному звітному періоді, але доходи будуть визнані у майбутніх звітних періодах.

Всі статті доходів і витрат, визнані у звітних періодах включено до складу Звіту про фінансові результати.

12.12 Витрати по позикам

Витрати по позикам, які безпосередньо відносяться на вартість придбання або будівництва активів, на підготовку яких до запланованого використання або продажу було витрачено значний час, включаються до вартості таких активів, доки вони не будуть готові до використання або продажу. Інші витрати по позикам, визнаються як витрати періоду.

12.13 Умовні зобов'язання та активи

Підприємство не визнає умовні зобов'язання. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, є не віддаленою. Підприємство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигод є ймовірним.

12.14 Оподаткування.

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася, за якою податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності, ймовірно, що Підприємство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. На думку, керівництва, Підприємство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатись відповідними податковими органами протягом трьох років.

12.15 Податок на прибуток

Витрати з податку на прибуток - це сума витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Підприємства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають в результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності отримання в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Підприємство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Підприємство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок відноситься до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

Фінансовий результат формується в єдиній обліковій системі шляхом відображення доходів і витрат відповідного звітного періоду.

Фінансовий результат Підприємства зменшується на суму нарахованого податку на прибуток, який розраховується за правилами податкового обліку.

Внаслідок наявності в українському законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, є можливість того, що податкові органи можуть піддати сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Підприємства. Ймовірно, що Підприємство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви від знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку управлінського персоналу, Підприємство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатись відповідними податковими органами протягом трьох років.

12.16 Ризик ліквідності

Підприємство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Підприємство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнози потоки грошових коштів від операційної діяльності.

12.17 Управління капіталом

Підприємство здійснює заходи з управління капіталом, спрямовані на зростання рентабельності капіталу, за рахунок оптимізації структури заборгованості та власного капіталу таким чином, щоб забезпечити безперервність своєї діяльності. Управлінський персонал Підприємства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому управлінський персонал аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Підприємство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування.

13. Застосування МСБО 29 "Фінансова звітність в умовах гіперінфляції"

13.1 В Україні раніше спостерігались відносно високі рівні інфляції і вона вважалась країною з гіперінфляцією згідно з МСФЗ 29 "Фінансова звітність в економіках країн з гіперінфляцією", підготовлені у валюті економіки країни з гіперінфляцією, повинні подаватися в одиницях виміру, дійсних на дату балансового звіту. Також передбачено, що звіти про результати діяльності і фінансовий стан у місцевій валюті без переведення в одиниці виміру не мають значення, оскільки гроші втрачають купівельну здатність такими темпами, що порівняння сум від операцій та інших подій, що відбулися у різний час, навіть протягом одного звітного періоду, не відповідає дійсності. Характеристики економічних умов України вказують на те, що гіперінфляція припинилася з 1 січня 2001 р. Таким чином, переведення в одиниці виміру згідно з МСФЗ 29 застосовуються виключно до активів, придбаних чи переоцінених, і зобов'язань, погашених чи прийнятих, до цієї дати. Для таких балансів балансова вартість у фінансових звітах визначається на основі сум, наведених в одиницях виміру, дійсних станом на 31 грудня 2000 р.

13.2 Проаналізувавши критерії, які характеризують показники гіперінфляції і передбачені у параграфі 3 МСБО 29, а саме:

- а) основна маса населення віддає перевагу збереженню своїх цінностей у формі немонетарних активів або у відносно стабільній іноземній валюті. Суми, утримувані в національній валюті, негайно інвестуються для збереження купівельної спроможності;
- б) основна маса населення розглядає грошові суми не в національній грошовій одиниці, а у відносно стабільній іноземній валюті. Ціни можуть також наводитися в цій валюті;
- в) продаж та придбання на умовах відстрочки платежу здійснюється за цінами, які компенсують очікувану втрату купівельної спроможності протягом періоду відстрочки платежу, навіть якщо цей строк є коротким;
- г) відсоткові ставки, заробітна плата та ціни індексуються згідно індексу цін;
- г) кумулятивний рівень інфляції за трирічний період наближається до 100% або перевищує цей рівень.

Враховуючи офіційні дані Державної служби статистики України, кумулятивний рівень інфляції за трирічний період, включаючи 2014, 2015 та 2016 роки, склав 101,18%. Це створило передумови для виникнення питання необхідності проведення перерахунку фінансової звітності згідно з МСБО 29 за 2019 рік.

Якщо ж врахувати додаткові характеристики, то важливим фактором є динаміка змін рівня інфляції. Так, рівень інфляції у 2015 році склав 43,3%, а в 2016 році – 12,4%. Така динаміка може бути аргументом для судження щодо невикористання норм МСБО 29 на тій підставі, що економіка України з 2019 року почала виходити зі стану глибоких інфляційних процесів.

Економічний стан в Україні не відповідає ситуації, що характеризується гіперінфляцією. Хоча швидке сповільнення інфляції у 2019 році і дозволило НБУ збільшити облікову ставку протягом року – із 14 до 18 % річних. Як наслідок, у 2019 році спостерігалось зниження відсоткових ставок за депозитами. Крім цього, індекс заробітної плати у 2019 році у червні, липні, серпні та грудні складав менше 100%.

13.3 управлінський персонал компанії прийняв рішення не проводити перерахунок фінансової звітності за 2019 рік згідно МСБО 29.

14.1 Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін згідно МСБО 24

Зв'язаними вважають сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу або здійснювати суттєвий вплив на прийняття фінансових та операційних рішень іншою стороною, як це визначено в МСБО 24 “Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін”. Рішення про те, які сторони є зв'язаними, приймають не тільки на основі їх юридичної форми, але і виходячи з характеру стосунків між зв'язаними сторонами.

Підприємство приймає політику взаємовідносин із пов'язаними особами без спеціального ціноутворення. Операції із пов'язаними особами відображаються виключно за принципом “справедливої вартості” на підставі договорів із врахуванням інтересів обох сторін.

Пов'язаними особами ТзОВ «ФК» Кредит-капітал» являються :
ТОВ «КУА «Прімоколект – Капітал», Код ЄДРПОУ 36676934

PCOLLECT HOLDING LIMITED, що зареєстрована за законодавством Республіки Кіпр, реєстровий № HE 257115, адреса вул. Prodromou&Dimitracopoulou 2, 5th floor, 1090, Nicosia, Cyprus.

ЗАКРИТИЙ НЕДИВЕРСИФІКОВАНИЙ ВЕНЧУРНИЙ ПАЙОВИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД "ПРИМОКОЛЕКТ ВЕНЧУРНИЙ ФОНД-1" (ЄДРСІ 2331551 ВІД ІМЕНІ, ЗА РАХУНОК ТА В ІНТЕРЕСАХ ЯКОГО ДІЄ ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ "ПРИМОКОЛЕКТ-КАПІТАЛ), зареєстрований за законодавством України, за адресою м. Київ, вул. Сурикова 3А.

1. Генеральний директор- Хробак Мар'ян Романович (ІПН 3114508299).

15. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності підприємства здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва підприємства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

16. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво підприємства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки підприємства; відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму є нейтральною, тобто вільною від упереджень є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво підприємства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку: вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання; визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво підприємства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

17. Судження щодо справедливої вартості активів підприємства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

18. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво підприємства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву підприємства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

19. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату підприємства проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

20. Оренда

З 01.01.2019 року Товариство застосовує МСФЗ 16 «Оренда» до всіх видів оренди, включаючи оренду активів з права користування в суборенду, крім передбачених стандартом виключень. Товариство не застосовує цей стандарт до оренди нематеріальних активів.

Товариство не визнає оренду по договорам:

- короткострокової оренди (термін дії якої, визначений згідно стандарту становить не більше 12 місяців;
 - оренди, за якою базовий актив є малоцінним (тобто базових активів, вартість яких коли вони нові, не перевищує 5000 \$ США (гривневий еквівалент по курсу НБУ на момент визнання), навіть якщо сумарна величина таких договорів оренди є істотною).
- У такому разі Товариство визнає орендні платежі, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній основі.

На початку дії договору Товариство оцінює, чи є договір орендою або чи містить договір оренду. Товариство проводить повторну оцінку договору чи є договір орендою або чи містить договір оренду, лише якщо змінюються умови договору.

На дату початку оренди Товариство в якості орендаря визнає актив з права користування та орендне зобов'язання за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату, застосовуючи припустиму ставку відсотків оренди, або ставку додаткових запозичень.

Після дати початку Товариство в якості орендаря оцінює актив з права користування, застосовуючи модель собівартості з вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків внаслідок зменшення корисності та коригуванням на будь-яку переоцінку орендного зобов'язання.

Після дати початку оренди орендар визнає у прибутку або збитку –окрім випадків, коли ці витрати включаються в балансову вартість іншого активу, застосовуючи інші відповідні стандарти, такі обидві складові:

- а) відсотки за орендним зобов'язанням та
- б) змінні орендні платежі, не включені в оцінку орендного зобов'язання у тому періоді, у якому сталась подія чи умови, які спричинили здійснення таких платежів.

Товариство як орендодавець класифікує кожну зі своїх оренд або як операційну оренду, або як фінансову оренду.

Класифікацію оренди здійснюють на дату початку дії оренди; повторна оцінка здійснюється лише у разі модифікації оренди. Зміни оцінок (наприклад, зміни оцінок строку економічного експлуатації або ліквідаційної вартості базового активу) або зміни обставин (наприклад, невиконання зобов'язань орендарем) не ведуть до нової класифікації оренди з метою обліку.

На дату початку оренди Товариство визнає активи, утримувані за фінансовою орендою, у своєму звіті про фінансовий стан та подає їх як дебіторську заборгованість за сумою, що дорівнює чистій інвестиції в оренду.

На дату початку оренди Товариство-орендодавець щодо кожної своєї фінансової оренди визнає таку інформацію:

- а) дохід, який є справедливою вартістю базового активу або якщо вона менша, – теперішньою вартістю орендних платежів, що нараховуються орендодавцю, дисконтованою за ринковою ставкою відсотка;
- б) собівартість продажу, яка є собівартістю або балансовою вартістю (якщо вони різні) базового активу мінус теперішня вартість негарантованої ліквідаційної вартості; та
- в) прибуток або збиток від продажу (який є різницею між доходом та собівартістю продажу) .

Товариство-орендодавець визнає фінансовий дохід протягом строку оренди на основі моделі, яка відображає сталу періодичну ставку прибутковості на чисті інвестиції орендодавця в оренду.

Товариство-орендодавець визнає орендні платежі від операційної оренди як дохід на прямолінійній основі чи будь-якій іншій систематичній основі.

Товариство-орендодавець не визнає ніякого прибутку від продажу активу під час укладання договору про операційну оренду через те, що вона не є еквівалентом продажу.

Станом на 01.01.19 року Товариством як орендарем визнані договори оренди по будівлям та обладнанню, признані активи з права користування та орендне з зобов'язання за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату на загальну суму 2857339 грн. Коригування прибутків та збитків попередніх періодів не проводилось.

21. Події після дати балансу

Відповідно до засад, визначених МСБО 10 щодо подій після дати балансу, події що потребують коригування активів та зобов'язань Підприємства відсутні.

Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

Нематеріальні активи

Клас нематеріальних активів	01.01.2019 р.		Рік 2019 р.				31.12.2019р.	
	Первісна вартість	Знос	Надходження	Вибуття	Інше	Знос	Первісна вартість	Знос
Програмне забезпечення	5567	44 13	-	-	-	11 54	5567	5567
Права користування			2857			19	2857	1912

Аванси видані	-	-
Назва	31.12.2018 р.	31.12.2019р..

Дебіторська заборгованість за розрахунками за виданими авансами

Торгівельна дебіторська заборгованість	1019	3650
Назва	31.12.2018 р.	31.12.2019р.

Дебіторська заборгованість за продукцією товари, роботи, послуги

Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів. Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також економічної нестабільності на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Підприємства.

Ступінь повернення дебіторської заборгованості визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку Керівництва, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

Назва	31.12.2018 р.	31.12.2019р..
Сировина і матеріали	247	195
Запасні частини	-	1
Малопцінні та швидкозношувані предмети	80	64

Запаси

Клас основних засобів	01.01.2019 р.	Знос	Первісна вартість	122	122	1	-	-	-	-	123	122	Знос	31.12.2019р.
Будинки, споруди та перед.пристрої	30	1	25	-	-	-	-	-	-	-	55	6	Знос	31.12.2019р.
Машини та обладнання	936	714	64	15	15	15	-	-	-	-	985	841	Знос	31.12.2019р.
Інструменти, прилади, інвентар(меблі)	7	1	-	-	-	-	-	-	-	-	7	3	Знос	31.12.2019р.
Інші основні засоби	134	70	40	39	34	6	-	-	-	-	135	42	Знос	31.12.2019р.
Малопцінні необоротні матеріальні активи	122	122	1	-	-	-	-	-	-	-	123	122	Знос	31.12.2019р.

Основні засоби

Майном						12
--------	--	--	--	--	--	----

Інша поточна дебіторська заборгованість

Назва	31.12.2018 р.	31.12.2019р.
Розрахунки по наданим фін.допомогам, розрахунки по договорам відступлення прав вимоги та пов'язані з ними договора	22335	26454

Поточні фінансові інвестиції

Поточні фінансові інвестиції складаються із придбаних кредитних портфелів. Керівництво вважає, що справедлива вартість поточних фінансових інвестицій, яка ґрунтується на професійних судженнях щодо передбачуваних майбутніх вигод, існуючої економічної ситуації тощо, суттєво не відрізняється від її балансової вартості. Зміна справедливої вартості цих портфелів складає не більше 3 % вартості і не є суттєвою, відповідно переоцінка в 2019 році не була здійснена.

Назва	31.12.2018 р.	31.12.2019р.
Поточні фінансові інвестиції	141791	87104

.Грошові кошти та їх еквіваленти

Назва	31.12.2018 р.	31.12.2019р.
Рахунки в банках	2505	3817

Зареєстрований (пайовий) капітал

Станом на 01.01.2015 р. зареєстрований (пайовий) капітал Підприємства становить 9502 тис. грн., станом на 01.01.2016 р. - 9502 тис. грн., а станом на 31.12.2016 р. – 10582 тис. грн., станом на 31.12.2017р.-10582 тис.грн., станом на 31.12.2018р.-10582 тис.грн., станом на 31.12.2019р.-10582тис.грн.

Засновнику ТзОВ "КУА "Прімоколект-Капітал" належить 4 814 781.08 грн., що складає 45,50 % статутного капіталу. PCOLLECT HOLDING LIMITED належить 4656052,03 грн., що складає 44,00 % статутного капіталу. Закритому недиверсифікованому венчурному пайовому інвестиційному фонду "Прімоколект Венчурний Фонд-1" належить 1 111 103.33 грн., що складає 10.50 % статутного капіталу.

Довгострокові кредити банків

Назва	31.12.2018 р.	31.12.2019р..
Кредити банків	125445	80398

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. Надалі суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної процентної ставки, та

будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

Поточна кредиторська заборгованість

Назва	31.12.2018 р.	31.12.2019р.
За товари, роботи, послуги	2060	3409
Розрахунки з бюджетом	311	285

Поточна кредиторська заборгованість за розрахунками з оплати праці

Назва	31.12.2018 р.	31.12.2019р.
Розрахунки з оплати праці	1343	1205
Розрахунки зі страхування	359	329

Поточні забезпечення

Відповідно до ст. 21 Закону від 15.11.96 р. № 504/96-ВР (далі – Закон № 504) підприємства повинні забезпечувати своєчасну і повну виплату необхідних сум працівникам, що йдуть у відпустку (не пізніше ніж за три дні до початку чергової відпустки), а також сум компенсацій за дні невикористаних відпусток (в інших випадках згідно із законодавством). Із цією метою слід створювати забезпечення (резерв) для оплати відпусток.

Назва	31.12.2018 р.	31.12.2019р.
Резерв відпусток	724	739

Формування резервів на знецінення активів

Нарахування резервів на знецінення активів (фінансових активів) – придбаних заборгованостей по кредитах, в бухгалтерському обліку використовує основне правило стандарту МСФЗ, IAS 36: якщо балансова вартість активу перевищує його відшкодування, то вартість такого активу зменшується і компанія визнає збиток від зменшення.

Мета стандарту IAS 36 полягає у встановленні процедур, застосовуваних організацією для обліку своїх активів за величиною, що не перевищує їх відшкодованої суми. Якщо балансова вартість активу перевищує суму, яка буде відшкодована за рахунок використання або продажу цього активу, необхідно визнати збиток від знецінення. Стандарт IAS 36 вимагає, щоб при підготовці фінансової звітності активи і зобов'язання оцінювалися з урахуванням принципу обачності: активи компанії не повинні бути завищені, а зобов'язання - занижені, стандарт IAS 36 забезпечує здійснимість даного принципу.

Балансова вартість активу не повинна перевищувати економічної вигоди, яку компанія в змозі отримати від активу, тобто перевірка активу на знецінення полягає у виборі мінімального зі значень - балансової вартості активу або його відшкодування. Якщо балансова вартість активу виявляється більше суми його очікуваного відшкодування, необхідно наступне:

- зменшити вартість активу в балансі до суми його очікуваного відшкодування;
- визнати збиток від знецінення у розмірі: балансова вартість активу мінус його очікуваного відшкодування.

За 2019 рік сума формування резервів склала 108 251 122 грн.

Інші поточні зобов'язання

Назва	31.12.2018 р.	31.12.2019р.
Відсотки за кредитами	25148	24299
Розрахунки по наданим фін.допомогам, розрахунки по договорам відступлення прав вимоги	5959	5197

Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)

Назва	2018 р.	31.12.2019р.
Дохід від надання послуг	238306	205720

Інші операційні доходи

Назва	2018 р.	31.12.2019р..
Доходи від операційної курсової різниці	19834	14783

Інші фінансові доходи

Назва	2018 р.	31.12.2019р.
Нараховані відсотки за рахунками в банках, та по виданих мікрокредитах	2019	14538

Адміністративні витрати

Назва	2018 р.	31.12.2019р.
Винагорода за консультаційні, інформаційні, аудиторські й інші послуги	53672	52773

Витрати на оплату праці	26171	22661
Внески на соціальні заходи	5505	4690
Інші витрати	3912	861

Фінансові витрати

Назва	2018 р.	31.12.2019р.
Відсотки за кредит	18691	30608

Інші витрати

Назва	2018 р.	31.12.2019р..
Доходи від операційної курсової різниці	84	152

Директор		Хробак М.Р.
Головний бухгалтер		Омелюх І.В.

Назва	2018 р.	31.12.2019р.
Доход від операційної курсової різниці	84	152

Назва	2018 р.	31.12.2019р.
Витрати на оплату праці	26171	22661

Назва	2018 р.	31.12.2019р.
Внески на соціальні заходи	5505	4690

Назва	2018 р.	31.12.2019р.
Інші витрати	3912	861